

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.359 van 23 januari 2004
in de zaak A. 56.817/X-9359.**

In zake : Koenraad MEES,
wonende te 2018 ANTWERPEN,
Sint-Laureisstraat 124

tegen :

1. de stad ANTWERPEN,
2. het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

tussenkommende partij :

de n.v. BELL TELEPHONE MANUFACTURING COMPANY,
die woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE en J. BOUCKAERT,
kantoor houdende te 1060 BRUSSEL,
Wafelaertstraat 47-51, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Koenraad MEES op 9 maart 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 13 januari 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij aan de n.v. ALCATEL BELL de vergunning wordt verleend voor het slopen van een industriehal en het aanleggen van een parking voor 426 wagens op een perceel gelegen te Antwerpen, Sint-Laureisstraat 77;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 15 december 1994 ingediend door de n.v. BELL TELEPHONE MANUFACTURING COMPANY;

Gelet op de beschikking van 21 december 1994 die de tussenkomst van de n.v. BELL TELEPHONE MANUFACTURING COMPANY toelaat;

Gezien de memorie van antwoord van het Vlaamse Gewest;

Gezien de memorie van wederantwoord t.o.v. het Vlaamse Gewest die tevens de toelichtende memorie t.o.v. de stad Antwerpen omvat;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur D. MAREEN;

Gelet op de beschikking van 9 februari 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van het Vlaamse Gewest;

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 december 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van Advocaat R. TIJS die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat E. VAN DE WALLE die, loco Advocaten D. D'HOOGE en J. BOUCKAERT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur D. MAREEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het Vlaamse Gewest geen deel heeft gehad in de totstandkoming van de bestreden beslissing; dat het buiten de zaak dient te worden gesteld;

Overwegende dat verzoeker een "memorie betreffende de tussenkomst" heeft ingediend als repliek op de memorie van tussenkomst; dat dit een niet in het procedurereglement voorziene memorie is; dat zij om die reden uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de tussenkomende partij opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is omdat het geen uiteenzetting van de feiten bevat;

Overwegende dat de zin van de uiteenzetting van de feiten voorgeschreven door artikel 2, § 1, 2°, van het algemeen procedurereglement ten aanzien van de tegenpartijen van de verzoekende partij is hun recht van verdediging te vrijwaren; dat te dezen een relaas van de ontstaansgeschiedenis van de bestreden vergunning voor de tussenkomende partij geen enkele zin gehad zou hebben omdat zij die ontstaansgeschiedenis volledig kent, want er zelf van aan de basis ligt en helemaal heeft meegemaakt; dat bovendien uit de "memorie tot tussenkomst" blijkt dat haar rechten van verdediging in casu niet geschonden zijn; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat verzoeker in een zesde middel onder meer aanvoert wat volgt :

"De beslissing van het College is niet behoorlijk gemotiveerd en is dus een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de omzendbrief BA-G 92-10 van 18 november 1993 betreffende de toepassing van de wet van 29 juli 1991 (B.S. 5 februari 1993). De beslissing houdt ook geen rekening met de feitelijke gegevens en de goede plaatselijke ordening (artikel 45 van de wet van 29 maart 1962).;

De vergunde parking is gelegen in een historisch waardevol stadsgedeelte (namelijk de 19de eeuwse gordel zie onder meer : Studie van de Koning Boudewijnstichting (omtrekt het Antwerpse Zuid), 1993).

Eind jaren 80 begin jaren 90 was er in de buurt een heropleving vast te stellen van de bewoning voornamelijk door het verdwijnen van de hinderlijke productie-activiteiten onder meer van de n.v. BELL TELEPHONE. Talloze jonge gezinnen hebben dan nog in vrij goede staat verkerende 19de eeuwse woningen gekocht en gerenoveerd. Uiteraard is er in een dergelijke woonbuurt geen plaats voor een zone vreemde parking van een dergelijke omvang. Daar komt nog bij dat er in de buurt meer dan voldoende parkeergelegenheid is in de talloze kleinere leegstaande bedrijfsgebouwen. Bovendien is de parking gezien de ligging ervan zeer moeilijk bereikbaar (smalle straten, moeilijke kruispunten, files). De woonkwaliteit van de hele buurt wordt ernstig bedreigd door de parking gezien deze onvermijdelijk verkeer zal aantrekken.

Concreet zal volgende hinder ontstaan voor de bewoners, inzonderheid voor diegenen die nabij de in- en uitritten van de parkeergarage wonen :

- vervuiling van de lucht en van de gebouwen;
- gevaar voor zwakke weggebruikers dit is voornamelijk bewoners vooral aan de in- en uitritten, aan de stoepen en aan de scholen in de onmiddellijke omgeving;
- gettovorming door leegstand;
- toename van de criminaliteit (carjacking);
- waardevermindering van de woningen door aftakeling van de buurt;
- lawaaihinder;
- filevorming";

Overwegende dat de eerste verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend;

Overwegende dat verzoeker in de memorie van wederantwoord in essentie niets toevoegt aan het middel als geformuleerd in het verzoekschrift;

Overwegende dat de tussenkomende partij in de "memorie tot tussenkomst" met betrekking tot het zesde middel stelt wat volgt :

"(...)

ii) Weerlegging van het middel

(...) Met het Vlaamse Gewest dient vastgesteld dat het middel té vaag, te algemeen en onvoldoende uitgewerkt is opdat het griefhoudend karakter van de bestreden beslissing voor verzoeker kan worden vastgesteld (...).

Verzoeker vergenoegt zich immers tot een opsomming van feitelijke elementen die weliswaar de buurt waarin de parkeerplaats zich bevindt, alsmede de mogelijke hinder die deze zou veroorzaken - quod non - beschrijft, doch in geen enkel opzicht aantoont waarom de beslissing onvoldoende gemotiveerd zou zijn.

In de mate dat verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing geen rekening houdt met de feitelijke gegevens en de goede plaatselijke ordening herhaalt het zesde middel enkel het derde middel. Er zij dan ook verwezen naar de weerlegging van dit middel.

Hoe dan ook blijkt uit de bestreden beslissing dat de buurt sinds tientallen jaren wordt belast door het woon-werkverkeer en de bijhorende parkeerproblemen zodat de bestreden vergunning -die dit probleem ondervangt zeker geen ongunstige invloed op de bestaande situatie kan hebben.
(...).";

dat de tussenkomende partij in het derde middel uiteenzet waarom, naar haar oordeel, de betreffende parkeerplaats, overeenkomstig artikel 5, 1.1.0., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, in overeenstemming is met de bestemming woongebied;

Overwegende dat, wat de door de tussenkomende partij aangevoerde exceptio obscuri libelli betreft, zij er in geslaagd is om het middel omstandig te beantwoorden; dat hieruit blijkt dat zij in haar rechten van verdediging niet werd geschaad; dat voorts het middel de geschonden geachte rechtsregel aanduidt, alsook de wijze waarop die is geschonden; dat de exceptie niet wordt aangenomen;

Overwegende dat de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw aan elke vergunningverlenende overheid de verplichting oplegt elke concrete bouwaanvraag te toetsen aan een goede plaatselijke ordening; dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen dat eenzijdige

rechtshandelingen met individuele strekking die uitgaan van een bestuur en die beogen rechtsgevolgen te hebben voor één of meer bestuurden of voor een ander bestuur, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze afdoende moeten zijn; dat deze motiveringsverplichting inhoudt dat de redenen waarom de vergunningverlenende overheid van oordeel is dat de uitvoering van de bouwwerken waarvoor vergunning wordt gevraagd, verenigbaar is met de goede plaatselijke ordening moeten blijken uit de beslissing zelf;

Overwegende dat de bestreden bouwvergunning verwijst naar de bouwaanvraag, naar de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, naar de gemeentewet en naar het koninklijk besluit van 6 februari 1971 betreffende de behandeling en de openbaarmaking van de bouwaanvragen; dat zij vervolgens overweegt dat overeenkomstig artikel 45, §1 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw geen voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar vereist is omdat de aanvraag betrekking heeft op werken of handelingen van geringe omvang; dat zij ten slotte verwijst naar de gemeentelijke bouwverordening; dat ten slotte de gevraagde vergunning in een enig artikel wordt verleend;

Overwegende dat de bestreden beslissing geen enkel gegeven vermeldt met betrekking tot de verenigbaarheid van de vergunde werken met de goede plaatselijke ordening; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het Vlaamse Gewest wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 2.

Vernietigd wordt het besluit van 13 januari 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen waarbij aan de n.v. ALCATEL BELL de vergunning wordt verleend voor het slopen van een industriehal en het aanleggen van een parking voor 426 wagens op een perceel gelegen te Antwerpen, Sint-Laureisstraat 77.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de stad Antwerpen.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.